II

(Forberedende retsakter)

KOMMISSIONEN

Forslag til Rådets direktiv om overvågning af og kontrol med kreditinstitutters store engagementer

(91/C 123/09)

KOM(91) 68 endelig udg. — SYN 333

(Forelagt af Kommissionen den 27. marts 1991)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 57, stk. 2, første og tredje punktum,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

i samarbejde med Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

Dette direktiv er i overensstemmelse med de mål, der er fastsat i Kommissionens Hvidbog om Gennemførelsen af det Indre Marked ([1]);

de væsentligste tilsynsregler bør harmoniseres, medlemsstaterne bør således frit kunne fastsætte strengere bestemmelser end de, der foreskrives i dette direktiv;

dette direktiv har været genstand for samråd i Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning, som i henhold til artikel 6, stk. 4, i Rådets direktiv 77/780/EØF af 12. december 1977 om samordning af lovgivningen om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut ([2]), senest ændret ved direktiv 89/646/EØF ([3]), har til opgave at forelægge Kommissionen ethvert forslag, der tilsigter en samordning af de i medlemsstaterne anvendte nøgletal;

overvågning af og kontrol med kreditinstitutters engagementer indgår som et integreret led i tilsynet med disse institutter; hvis et kreditinstituts engagementer i alt for høj grad koncentreres på en enkelt kunde eller en enkelt gruppe af indbyrdes forbundne kunder, kan der opstå en uforsvarlig risiko for tab; dette må anses at være til skade for et kreditinstituts solvens;

fælles normer om overvågning af og kontrol med kreditinstitutters engagementer blev i første omgang indført ved henstilling 87/62/EØF fra Kommissionen ([4]); henstillingen blev valgt, fordi der herved åbnedes mulighed for gradvis at tilpasse de eksisterende ordninger og indføre nye ordninger uden at gribe forstyrrende ind i Fællesskabets banksystem; nu, hvor denne første etape er afsluttet, bør der i stedet vedtages et direktiv med bindende virkninger for samtlige kreditinstitutter i Fællesskabet;

på et integreret bankmarked med direkte konkurrence mellem kreditinstituterne bør tilsynskravene være lige byrdefulde i hele Fællesskabet; det kan derfor ikke helt overlades til medlemsstaterne at fastlægge kriterierne for beregning af risikokoncentrationen, men der bør derimod fastsættes bindende retsregler herom på fællesskabsplan; fælles regler tjener bedst Fællesskabets interesser, ved at undgå forskelle i konkurrencevilkårene og samtidig styrke Fællesskabets banksystem;

med hensyn til den specifikke opgørelsesmetode, der skal anvendes til risikovurdering, henvises der til bestemmelserne i Rådets direktiv 86/635/EØF af 8. december 1986 om bankers og andre finansieringsinstitutters årsregnskaber og konsoliderede regnskaber ([5]);

([1]) KOM(85) 310.
([2]) EFT nr. L 322 af 17. 12. 1977, s. 30.
([3]) EFT nr. L 386 af 30. 12. 1989, s. 1.
([4]) EFT nr. L 33 af 4. 2. 1987, s. 10.
([5]) EFT nr. L 372 af 31. 12. 1986, s. 1.

i Rådets direktiv 89/647/EØF af 18. december 1989 om solvensnøgletal for kreditinstitutter (1) er der fastlagt en klassificering af kreditinstituternes forskellige kreditrisici; ved definitionen af, hvad der i dette direktiv skal forstås ved »engagementer«, er det derfor rimeligt at henholde sig til denne klassificering; det er dog ikke hensigtsmæssigt at anvende den risikovægtning og de risikograder, der er opstillet i direktiv 89/647/EØF; formålet med denne vægtning og disse risikograder var at opstille et generelt solvenskrav for kreditinstitutters kreditrisici; formålet med dette direktiv om store engagementer er derimod at begrænse en kreditinstituts maksimale risiko for tab på en kunde eller gruppe af indbyrdes forbundne kunder; ud fra dette forsigtighedsprincip er det derfor mere hensigtsmæssigt at følge den fremgangsmåde, at alle engagementer som hovedregel skal medregnes til deres pålydende værdi, uden nogen risikovægtning eller klassificering efter risikograd;

når et kreditinstitut indgår engagementer med sit moderselskab eller med andre datterselskaber af dette moderselskab, bør forsigtighedsprincippet skærpes; alle kreditinstitutters engagementer bør forvaltes autonomt i overensstemmelse med god bankpraksis og helt uafhængigt af ethvert andet hensyn; i Rådets andet direktiv 89/646/EØF af 15. december 1989 om samordning af lovgivningen om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut og om ændring af direktiv 77/780/EØF er det fastsat, at dersom personer, der direkte eller indirekte besidder en kvalificeret andel af et kreditinstituts kapital, gør deres indflydelse gældende på en måde, der vil kunne skade en sund og forsigtig ledelse af instituttet, skal de kompetente myndigheder træffe de fornødne foranstaltninger til at bringe denne situation til ophør; der bør desuden opstilles særlige regler for et kreditinstituts store engagementer med andre virksomheder inden for samme koncern, og disse regler bør være strengere end for andre engagementer; de skærpede regler bør dog ikke gælde, når moderselskabet er et finansieringsselskab eller et kreditinstitut, eller når søsterselskaberne er kreditinstitutter, finansieringsinstitutter eller virksomheder, der udøver accessorisk bankvirksomhed, når de alle indgår i et konsolideret tilsyn med kreditinstituttet; i så fald giver det konsoliderede tilsyn med hele koncernen tilstrækkelig sikkerhed for et effektivt tilsyn, uden at det er nødvendigt at fastsætte strengere normer for risikobegrænsning; dette vil samtidig kunne tilskynde kreditinstitutterne til at organisere sig på en sådan måde, at tilsynet med dem kan foregå på et konsolideret grundlag, hvilket er en ønskelig udvikling, da det åbner mulighed for et mere fuldstændigt tilsyn;

for de særlige kategorier af kreditinstitutter, der er omhandlet i artikel 4, stk. 2, i direktiv 89/646/EØF, bør grænsen på 25 % af egenkapitalen dog træde i kraft i to etaper; i betragtning af disse kreditinstitutters ofte ret begrænsede egenkapital vil en øjeblikkelig anvendelse af 25 %-reglen for deres vedkommende kunne føre til en for brat nedgang i deres kreditvirksomhed;

i direktiv 89/646/EØF tillægges Kommissionen gennemførelsesbeføjelser af samme art som dem, Rådet forbeholdt sig selv i direktiv 89/229/EØF af 17. april 1989 om kreditinstitutters egenkapital (2);

under hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende i denne sektor, bør det i artikel 22 i direktiv 89/646/EØF omhandlede udvalg gives til opgave at bistå Kommissionen under udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges den efter procedure III, variant a), i Rådets afgørelse 87/373/EØF af 13. juli 1987 om fastsættelse af de nærmere vikår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen (3) —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

a) »kreditinstitut«: et kreditinstitut som defineret i artikel 1, første led, i direktiv 77/780/EØF, herunder også dets filialer i tredjelande, samt enhver offentlig eller privat virksomhed, herunder også dens filialer, som falder ind under definitionen i artikel 1, første led i direktiv 77/780/EØF, og som er meddelt tilladelse i et tredjeland

b) »kompetente myndigheder«: kompetente myndigheder som defineret i artikel 1, niende led, i direktiv ... [tilsyn med kreditinstitutter på et konsolideret grundlag]

c) »moderselskab«: en modervirksomhed som defineret i artikel 1 og 2 i Rådets direktiv 83/349/EØF (4)

d) »datterselskab«: en dattervirksomhed som defineret i artikel 1 og 2 i direktiv 83/349/EØF; ethvert datterselskab af et datterselskab anses også som værende et datterselskab af det moderselskab, som står i spidsen for disse foretagender

(1) EFT nr. L 386 af 30. 12. 1989, s. 14.

(2) EFT nr. L 124 af 5. 5. 1989, s. 16.

(3) EFT nr. L 197 af 18. 7. 1987, s. 33.

(4) EFT nr. L 193 af 18. 7. 1983, s. 1.

e) »finansieringsselskab«: en virksomhed som defineret i artikel 1, tredje led, i direktiv ... [tilsyn med kreditinstitutter på et konsolideret grundlag]

f) »finansieringsinstitut«: en virksomhed som defineret i artikel 1, sjette led, i andet direktiv 89/646/EØF

g) »virksomhed, der udøver accessorisk bankvirksomhed«: en virksomhed som defineret i artikel 1, femte led, i direktiv ... [tilsyn med kreditinstitutter på et konsolideret grundlag]

h) »engagement«: de i artikel 6 og bilag I og III i direktiv 89/647/EØF opregnede aktivposter og ikke-balanceførte poster, uden anvendelse af den i disse bestemmelser fastsatte vægtning; de i nævnte bilag III omhandlede risici beregnes efter den metode, der er beskrevet i samme direktivs bilag II, uden anvendelse af den relevante modpartsvægtning; herunder medregnes tillige garantiforpligtelser ved emission af værdipapirer, med fradrag af den andel, der er afgivet til andre kredit- eller finansieringsinstitutter

i) »zone A«: den landezone, der er defineret i artikel 2, andet led, i direktiv 89/647/EØF

j) »zone B«: den landezone, der er defineret i artikel 2, tredje led, i direktiv 89/647/EØF

k) »egenkapital«: et kreditinstituts egenkapital som defineret i direktiv 89/299/EØF

l) »bestemmende indflydelse«: den forbindelse, der består mellem et moderselskab og dets datterselskab, som defineret i artikel 1 og 2 i direktiv 83/349/EØF, eller en forbindelse af samme karakter mellem enhver fysisk eller juridisk person og en virksomhed

m) »gruppe af indbyrdes forbundne kunder«: to eller flere fysiske eller juridiske personer, der, indtil det modsatte er bevist, i risikomæssig henseende anses at udgøre en enhed, idet

   i) en af dem direkte eller indirekte udøver en bestemmende indflydelse på den anden eller de andre, eller

   ii) der består sådanne indbyrdes forbindelser mellem dem, at der er sandsynlighed for, at hvis den ene kommer i økonomiske vanskeligheder, vil den anden eller de andre også få vanskeligheder med tilbagebetalingen. Som sådanne forbindelser betragtes navnlig:

   — fælles aktionærer eller selskabsdeltagere
   — fælles bestyrelsesmedlemmer
   — krydsgarantier
   — en direkte kommerciel indbyrdes afhængighed, der ikke på kort sigt kan erstattes af andre relationer.

Artikel 2

Anvendelsesområde

Dette direktiv finder anvendelse på alle kreditinstitutter, der er meddelt den i artikel 3 i direktiv 77/780/EØF omhandlede tilladelse.

Medlemsstaterne kan undlade at anvende dette direktiv på:

a) kreditinstitutter opregnet i artikel 2, stk. 2, i direktiv 77/780/EØF

b) kreditinstitutter, der i samme medlemsstat er tilknyttet et centralorgan etableret i dette land, jf. artikel 2, stk. 4, litra a), i direktiv 77/780/EØF. Dette er ikke til hinder for nærværende direktivs anvendelse på centralorganet og forudsætter, at der for så vidt angår store engagementer føres globalt tilsyn med helheden, dvs. centralorganet samt de tilknyttede institutioner.

Artikel 3

Indberetning om store engagementer

1. Kreditinstitutter indberetter deres store engagementer som defineret i stk. 2 til de kompetente myndigheder. Medlemsstaterne kan efter eget valg foreskrive, at kreditinstitutterne foretager denne indberetning

— ved mindst én gang om året at indberette alle deres store engagementer, med løbende indberetning af alle ændringer i forhold til den årlige indberetning

— ved mindst fire gange om året at indberette alle store engagementer.

2. Et kreditinstituts engagement med en enkelt kunde eller gruppe af indbyrdes forbundne kunder betragtes som stort, når det når op på 10 % eller mere af kreditinstituttets egenkapital.

Artikel 4

Øvre grænser for store engagementer

1. Et kreditinstitut må ikke med en enkelt kunde eller gruppe af indbyrdes forbundne kunder indgå engagementer for beløb, der tilsammen overstiger 25 % af kreditinstituttets egenkapital.

2. Den i stk. 1 omhandlede procentsats nedsættes til 20 %, når kunden eller gruppen af indbyrdes forbundne kunder er kreditinstituttets moderselskab eller et andet af dette moderselskabs datterselskaber.

3. Et kreditinstitut må ikke indgå store engagementer for beløb, som tilsammen overstiger 800 % af egenkapitalen.

4. Medlemsstaterne kan stille strengere krav end de i stk. 1, 2 og 3 fastsatte.

5. Kreditinstituttet skal til enhver tid overholde de i stk. 1, 2 og 3 fastsatte øvre grænser. Disse grænser må kun overskrides, når særlige omstændigheder af midlertidig karakter gør sig gældende, og de kompetente myndigheder fastsætter i så fald en frist, inden for hvilken kreditinstituttet skal have bragt forholdene i orden.

6. Medlemsstaterne kan helt eller delvis dispensere fra bestemmelsen i stk. 2, når engagementer er indgået med det finansieringsselskab, som er kreditinstituttes moderselskab, eller med andre datterselskaber af dette finansieringsselskab, når

a) dette finansieringsselskab indgår i det konsoliderede tilsyn med kreditinstituttet efter reglerne i direktiv ... [tilsyn med kreditinstitutter på et konsolideret grundlag]

b) de andre datterselskaber er kreditinstitutter, finansieringsinstitutter eller virksomheder, der udøver accessorisk bankvirksomhed, og indgår i det konsoliderede tilsyn med kreditinstituttet efter reglerne i direktiv ... [tilsyn med kreditinstitutter på et konsolideret grundlag].

7. Medlemsstaterne kan helt eller delvis fravige fra bestemmelserne i stk. 1, 2 og 3 for engagementer indgået med:

a) kreditinstituttets moderselskab, når dette er et kreditinstitut underlagt tilsyn på konsolideret grundlag efter reglerne i direktiv ... [tilsyn med kreditinstitutter på et konsolideret grundlag] eller underlagt tilsvarende regler i et tredjeland

b) kreditinstituttets egne datterselskaber, når disse datterselskaber er kreditinstitutter, finansieringsinstitutter eller virksomheder, der udøver accessorisk bankvirksomhed, og indgår i det konsoliderede tilsyn med kreditinstituttet efter reglerne i direktiv ... [tilsyn med kreditinstitutter på et konsolideret grundlag].

8. Medlemsstaterne kan helt eller delvis fravige bestemmelserne i stk. 1, 2 og 3 for følgende engagementer:

a) aktivposter, der repræsenterer fordringer på centralregeringer eller centralbanker i zone A

b) aktivposter, der repræsenterer fordringer på De Europæiske Fællesskaber

c) aktivposter, der repræsenterer fordringer, som udtrykkeligt er garanteret af centralregeringer eller centralbanker i zone A eller af De Europæiske Fællesskaber

d) andre engagementer indgået med eller garanteret af centralregeringer eller centralbanker i zone A eller af De Europæiske Fællesskaber

e) aktivposter, der repræsenterer fordringer på centralregeringer eller centralbanker i zone B, når de lyder på og er finansieret i låntagernes valuta

f) aktivposter, som af de kompetente myndigheder er godkendt som værende tilstrækkeligt sikret ved sikkerhedsstillelse i form af værdipapirer udstedt af centralregeringer eller centralbanker i zone A eller af De Europæiske Fællesskaber

g) aktivposter, som af de kompetente myndigheder er godkendt som værende tilstrækkeligt sikret ved indlån i kontanter i det långivende institut eller i det kreditinstitut, der er långiverens moderselskab

h) aktivposter, som af de kompetente myndigheder er godkendt som værende tilstrækkeligt sikret ved indlånsbeviser udstedt af og deponeret hos det långivende institut

i) aktivposter, der repræsenterer fordringer på eller andre engagementer indgået med et kreditinstitut, som ikke indgår i dettes egenkapital i henhold til direktiv 89/299/EØF, og hvis løbetid ikke overstiger et år

j) veksler og egne veksler med en løbetid på højst et år, som bærer et andet kreditinstituts undertegning og kan rediskonteres i en centralbank

k) de obligationer, som er defineret i artikel 22, stk. 4, i Rådets direktiv 85/611/EØF (1);

(1) EFT nr. L 375 af 31. 12. 1985, s. 3.

l) aktivposter, der repræsenterer fordringer på det regionale eller centrale kreditinstitut, som i henhold til bestemmelser i love eller vedtægter har til opgave at foretage likviditetsudligning inden for det net af kreditinstitutter, det långivende kreditinstitut i henhold til disse bestemmelser er tilsluttet.

9. Ved anvendelsen af stk. 1, 2 og 3 kan medlemsstaternes tillægge aktivposter, der repræsenterer fordringer på eller andre engagementer indgået med eller garanteret af medlemsstaternes regionale og lokale myndigheder, 20 % vægtning; medlemsstaterne kan dog også anvende nulvægtning på disse aktivposter på de i artikel 7 i direktiv 89/647/EØF fastsatte betingelser.

10. Har tredjemand til de kompetente myndigheders tilfredshed stillet sikkerhed for et engagement indgået med en kunde, kan medlemsstaterne betragte dette engagement som værende indgået med vedkommende tredjemand i stedet for med kunden.

Artikel 5

Tilsyn med kreditinstitutter på konsolideret og ikke-konsolideret grundlag

1. Er et kreditinstitut hverken et moder- eller et datterselskab, føres tilsynet med dets overholdelse af bestemmelserne i artikel 3 og 4 på ikke-konsolideret grundlag.

2. Er kreditinstituttet et moderselskab, føres tilsynet med overholdelsen af bestemmelserne i artikel 3 og 4 på konsolideret grundlag efter reglerne i direktiv ... [tilsyn med kreditinstitutter på et konsolideret grundlag].

3. Er kreditinstituttet et moderselskab, kan de kompetente myndigheder, der har ansvaret for meddelelse af tilladelse til og for tilsynet med dette kreditinstitut, tillige kræve forpligtelserne i artikel 3 og 4 overholdt på underkonsolideret eller ikke-konsolideret grundlag, og det samme kan kræves af ethvert datterselskab, som er underlagt disse myndigheders godkendelse og tilsyn. Er risikospredningen inden for en bankkoncern ikke underlagt sådan kontrol, træffes der andre foranstaltninger til sikring heraf.

4. Har et datterselskab, hvis moderselskab er et kreditinstitut, fået meddelt tilladelse i en anden medlemsstat, hvori det er etableret, kræver de kompetente myndigheder, som har meddelt denne tiladelse, forpligtelserne i artikel 3 og 4 overholdt på ikke-konsolideret eller eventuelt underkonsolideret grundlag.

5. Uanset bestemmelserne i stk. 4 kan de kompetente myndigheder, der har meddelt tilladelse til et datterselskab, hvis moderselskab har hjemsted i en anden medlemsstat, ved bilateral overenskomst overdrage ansvaret for tilsynet med dets overholdelse af bestemmelserne i artikel 3 og 4 til de kompetente myndigheder, der har meddelt tilladelse til og fører tilsyn med moderselskabet. Kommissionen og Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning holdes underrettet om sådanne overenskomsters indhold.

Artikel 6

Overgangsbestemmelser vedrørende overskridelser af øvre grænser for store engagementer

1. Har et kreditinstitut før datoen for dette direktivs offentliggørelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* indgået et eller flere engagementer, der overskrider maksimumsgrænserne for store engagementer eller maksimumsgrænsen for alle instituttes engagementer sammenlagt, jf. artikel 4, kræver de kompetente myndigheder, at kreditinstituttet tager skridt til at få det eller de pågældende engagementer nedbragt til det niveau, der tillades i henhold til bestemmelserne i dette direktiv.

2. Nedbringelsen af det eller de pågældende engagementer til de tilladte niveau sker efter en forud fastsat plan, der vedtages og gennemføres inden for en frist, der fastsættes af de kompetente myndigheder ud fra hensynet til en forsvarlig forvaltning og en fair konkurrence. De kompetente myndigheder underretter Kommissionen og Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning om den tidsplan, der er fastlagt for nedbringelsen.

3. Den i stk. 2 omhandlede frist kan kun indrømmes, for så vidt kreditinstituttet ikke har truffet dispositioner, der kan bevirke, at dets engagementer forøges i forhold til niveauet på datoen for dette direktivs offentliggørelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

4. Den efter stk. 2 fastsatte frist kan ikke overstige fem år regnet fra den 1. januar 1993. Har kreditinstituttet på grundlag af en bindende aftale ydet lån med længere løbetid, kan disse dog videreføres indtil deres forfaldstidspunkt.

5. For de særlige kategorier af kreditinstitutter, der er omhandlet i artikel 4, stk. 2, i direktiv 89/646/EØF, kan medlemsstaterne i højst fem år efter den 1. januar 1993 forhøje den i artikel 4, stk. 1, fastsatte grænse til 40 %. I så fald nedsættes fristen i stk. 4 til tre år, og denne treårsfrist begynder at løbe ved udløbet ved udløbet af det i nærværende stykke fastsatte tidsrum. De medlems-

stater, der gør brug af denne mulighed, giver Kommissionen og Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning en begrundelse herfor med anvigelse af, hvilke foranstaltninger der træffes for at få nedbragt overskydende engagementer til det tilladte niveau.

Artikel 7

Senere ændringer af dette direktiv

1. Tekniske ændringer på nedennævnte områder vedtages efter proceduren i stk. 2:

— tilpasning af definitionerne for at tage hensyn til den udvikling, der har fundet sted på finansmarkederne

— præcisering af definitionerne af hensyn til en ensartet gennemførelse af dette direktiv

— tilpasning af terminologien og definitionerne til senere vedtagne retsakter om kreditinstitutter og hertil knyttede forhold

— indberetningshyppigheden, jf. artikel 3, stk. 1

— præcisering eller udvidelse af undtagelsesbestemmelserne i artikel 4, stk. 5 til 9

— fristen i artikel 6, stk. 4.

2. Kommissionen bistås af det udvalg, som er omhandlet i artikel 22, stk. 2, første afsnit, i direktiv 89/646/EØF.

Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyntagen til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster. Det udtaler sig med det flertal, der er fastsat i Traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Under afstemningen i udvalget tillægges de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, som er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

Kommissionen vedtager de påtænkte foranstaltninger, når de er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse.

Er de påtænkte foranstaltninger ikke i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, eller hvis der ikke er afgivet nogen udtalelse, forelægger Kommissionen straks Rådet et forslag til de foranstaltninger, der skal træffes. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Har Rådet ikke truffet nogen afgørelse inden udløbet af en frist på tre måneder regnet fra forslagets forelæggelse for Rådet, vedtages de foreslåede foranstaltninger af Kommissionen.

Artikel 8

Afsluttende bestemmelser

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv den 1. januar 1993. De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse love og administrative bestemmelser, henvises der deri til dette direktiv, eller de ledsages ved offentliggørelsen af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 9

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.